

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917209375
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7917209375.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom v právnej veci žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Trebišov, IČO: 00 175 056, Pribinova 2246/2, 075 01 Trebišov, zast. JUDr. Valéria Vassová, advokátka, Pribinova 2246/2, 075 01 Trebišov, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/X, XXX XX D., zast. JUDr. Marek Giba, advokát, Hviezdoslavova 1234/4, 075 01 Trebišov o zaplatenie 13 816,51 Eur s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 08.06.2017 domáhal zaplatenia sumy 13 816,51 Eur, ako aj trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že voči žalovanej sa viedlo konanie o dražbu bytu E. XX, F. X. G., H. I. D. E. XXXX, J. E. XX F. K. L. J. M.. Na dražbe konanej dňa 21.12.2010 bol predmetný byt vydražený v prospech žalobcu. Žalovaná voči žalobcovi podala žalobu o určenie neplatnosti dražby predmetného bytu, ktoré konanie sa viedlo pred Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 9C/54/2011. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 9C/54/2011 z 13.05.2013 v spojení s doplňujúcim rozsudkom z 10.06.2013, kde súd prvého stupňa určil neplatnosť dražby uvedeného bytu. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 5Co/407/2013 zo dňa 20.03.2014, ktorý bol žalobcovi doručенý dňa 04.06.2014, bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený.

Do dražby predmetného bytu sa prihlásil peňažný ústav OTP Banka a. s. vo výške 13 816,51 Eur z dôvodu toho, že žalovaná v tom čase mala nezaplatený úver v tomto peňažnom ústave, ktorým si splatenie tohto úveru zabezpečila táto banka zriadením záložného práva na predmetný byt. Na základe prihlásenia svojej pohľadávky OTP Banka a. s., titulom nezaplateného úveru žalovanou, do výťažku dražby, bola žalovaná suma, ako neuhradený úver zo strany žalovanej, uhradená v prospech peňažného ústavu, N. H., O. žalobcom. Toto konanie zo strany žalovanej považuje žalobca za úmyselné konanie, lebo od samého začiatku jej bolo známe, že žalobca v jej prospech úver zaplatil a aj napriek tomu nevrátila žalobcovi uvedené finančné prostriedky. Keďže účinky dražby nenastali žalobca považuje ním uhradený úver za poskytnutú pôžičku pre žalovanú. Je nesporne preukázané, že žalovaná vedela o tom, že jej úver je zaplatený cestou žalobcu, nakoľko si zabezpečila cestou inej banky, iný úver na zakúpenie iného bytu. Preto má žalobca za to, že povinnosťou žalovanej je vrátiť žalobcovi ním zaplatený úver za žalovanú.

3. Vo veci bol dňa 17.08.2017 vydaný platobný rozkaz, ktorý bol zrušený uznesením zo dňa 31.07.2018 z dôvodu, že v zákonnej lehote bol proti platobnému rozkazu podaný odpor žalovanou.

4. V odpore, ktorý bol konajúcemu súdu doručený dňa 12.09.2017 žalovaná uviedla, že nesúhlasí so žalobou žalobcu a to z dôvodu, že konanie o neplatnosť dražby vedené na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 9C/54/2011 začalo podaním žaloby dňa 17.03.2011. Napriek tomu, že žalobca bol v konaní sp. zn. 9C/54/2011 žalovaným v 1. rade a teda nesporne vedel o takomto konaní o neplatnosti dražby, predmetný byt predal kúpnu zmluvou uzavretou dňa 03.05.2012 manželom P.. Žalobca teda, aj keď vedel, že jeho vlastnícke právo je podanou žalobou o neplatnosť dražby minimálne spochybnené (začatie súdneho konania bolo oznámené aj katastru nehnuteľností v súlade s § 21 ods. 3 Zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách), aj tak zatiahol do problému a poškodil aj tretie osoby, a to manželov P..

Uvedený byt bol predaný manželom P. pod trhovú cenu. Tvrdenie žalobcu, že došlo k poskytnutiu pôžičky z jeho strany pre žalovanú je nepravdivé. Ku žiadnej pôžičke nedošlo. Žalobca uhradil cenu predmetu dražby – bytu, teda cenu dosiahnutú vydražením. Žalovaná zastáva názor, že tvrdenie žalobcu, že ona ako žalovaná si zabezpečila cestou inej banky iný úver na zakúpenie iného bytu, je rovnako nepravdivé. Na základe uvedeného preto žalovaná navrhla žalobu zamietnuť.

5. Dňa 27.10.2017 žalobca doručil konajúcemu súdu svoje vyjadrenie k odporu žalovanej, v ktorom uviedol, že v odpore žalovanej sú uvedené samé nepravdivé skutočnosti. Nie je pravdou, že žalobca vedel o konaní zo strany žalovanej, o neplatnosť dražby. Táto skutočnosť, že v čase realizovania predaja predmetného bytu zo strany žalobcu, nebola v evidencii katastra nehnuteľností, na LV č. XXXX, k. ú. M., zapísaná. Bolo povinnosťou žalovanej spolu s podaním predmetnej žaloby splniť si povinnosť aj podaním návrhu zápisom do katastra nehnuteľností. Žalobca je toho názoru, že žalobca a kupujúci v čase uzatvárania kúpnej zmluvy na predmetný byt, boli dobromyseľní. Žalobca ďalej uvádza, že aj tvrdenie žalovanej v odpore o tom, že s jej právnym zástupcom, žalobca jednal arogantne, vtedy keď sa chcel v sídle žalobcu dohodnúť, nie je pravdivé. Taktiež je nepravdivé, že žalobca odpredal byt manželom P. pod trhovú cenu. Je to zavádzajúce tvrdenie.

6. Na vyjadrenie žalobcu reagovala žalovaná, podaním doručeným súdu dňa 20.12.2017, v ktorom uviedla, že konanie o neplatnosť dražby vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/54/2011 začalo podaním žaloby dňa 17.03.2011. V rovnaký deň, t. j. 17.03.2011 žalovaná uvedenú skutočnosť oznámila príslušnej správe katastra nehnuteľností tak, ako to vyžaduje § 21 ods. 3 Zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (prílohu podania žalovanej tvorí aj fotokópia oznámenia o začatí konania zo dňa 17.03.2011, doručeného správe katastra dňa 17.03.2011, čo vyplýva z pečiatky Správy katastra Trebišov na uvedenej listine). Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie žalobcu, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy s manželmi P. bol dobromyseľný, neobstojí. Kúpna zmluva bola zo strany žalobcu podpísaná dňa 03.05.2012. Žaloba o neplatnosť dražby bola podaná 17.03.2011, teda viac ako 13 mesiacov pred uzatvorením kúpnej zmluvy. Žalobca bol v konaní o neplatnosť dražby žalovaným v 1. rade, teda vedel o tomto konaní hneď po doručení žaloby. Je nesporné, že žalobca vedel o žalobe o neplatnosť dražby, teda v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy s manželmi P. nebol dobromyseľný.

7. Dňa 26.01.2019 bolo zo strany žalovanej doručené konajúcemu súdu podanie, v ktorom žalovaná uviedla, že žalobca uhrádzal cenu predmetu dražby - bytu, teda cenu dosiahnutú vydražením, nie úver, preto žalovaná je toho názoru, že nie pasívne legitimovaná v konaní a zároveň z opatrnosti namietala premlčanie uplatneného nároku.

8. Na pojednávaní konanom dňa 29.01.2019, právny zástupca žalovanej uviedol, že trvá na doterajších vyjadreniach a trvá aj na podanej námietke premlčania z dôvodu hospodárnosti konania.

9. Dňa 23.04.2019 bolo konajúcemu súdu zo strany žalovanej doručené podanie, v ktorom žalovaná uviedla, že žalobca sa domáha zaplata žalovanej sumy titulom pôžičky, ktorú mal vraj žalovanej poskytnúť. Podľa žalovanej zmluva o pôžičke medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená nebola. Žalobca sa zúčastnil dražby bytu, kde bol úspešný na dražbe a preto uhradil cenu predmetu dražby - bytu, teda cenu dosiahnutú vydražením. Výťažok z dražby bol rozdelený rozvrhom, z ktorého bol uspokojený aj záložný veriteľ – OTP Banka Slovensko, O.. Žalovaná ďalej uviedla, že mala poskytnutý úver z OTP Banky Slovensko, a. s., ktorý zostatok úveru bol uhradený z výťažku dražby bytu. Podľa žalovanej, žalobca nepreukázal existenciu právneho titulu, na základe ktorého sa domáha zaplata žalovanej sumy. V prípade, ak by došlo k zmene právnej kvalifikácie zo strany žalobcu, tak podaním zo dňa

24.01.2019 bola zo strany žalovanej vznesená námietka premlčania. Na základe uvedeného, preto žalovaná navrhla žalobu zamietnuť.

10. Na pojednávaní konanom dňa 19.11.2019 predstúpila právna zástupkyňa žalobcu, ktorá reagovala na podanie žalovanej, doručené konajúcemu súdu dňa 23.04.2019 a uviedla, že žalobcom uplatňovaný nárok si uplatňujú z titulu náhrady škody, pretože žalovaná, pokiaľ popiera, že nedošlo medzi nimi k zmluve o pôžičke, tak jednoznačne vznikla na strane žalobcu škoda a na strane žalovanej vzniklo úmyselné konanie, o ktorom konaní žalovaná vedela, nakoľko finančné prostriedky boli poukázané N. H. na úhradu jej úveru. V tejto súvislosti právna zástupkyňa žalobcu poukázala na ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka, kde odcitovala uvedené ustanovenie: „že právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky, odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá a v zmysle ustanovenia odseku 2 najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, tak za 10 rokov odo dňa, kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.“ Ďalej právna zástupkyňa uviedla, že zotrávajú na tom, že žalovaná jednoznačne úmyselným konaním zdržiavala finančné prostriedky, dozvedela sa o tom, že cudzie finančné prostriedky boli použité na úhradu jej dlhu, ktorú povinnosť uhradiť mala ona.

11. Na pojednávaní konanom dňa 19.11.2019 predstúpil právny zástupca žalovanej, ktorý uviedol, že na pojednávaní sa dozvedel o ďalších dvoch právnych tituloch, z ktorých žalobca požaduje zaplatenie požadovanej sumy, pretože v žalobe bola formulovaná zmluva o pôžičke a na pojednávaní bola spomenutá náhrada škody a tak isto aj bezdôvodné obohatenie. Právny zástupca žalovanej uviedol, že bolo by vhodné, aby žalobca kvalifikoval právny titul na základe ktorého sa domáha žalovanej sumy. Ďalej právny zástupca žalovanej uviedol, že nepopiera, že žalovaná mala poskytnutý úver z N. H. a zostatok úveru bol uhradený z výťažku dražby bytu. To znamená, že sporná skutočnosť v tomto smere neexistuje. Zmluva s N. H. a ostatné veci, ktoré požaduje právna zástupkyňa žalobcu, nemajú čo dokazovať, keď tu nikto nič nerozporuje. Podľa právneho zástupcu žalovanej, problém je v tom, že žalobca nevie postaviť svoju žalobu a nevie si ju obhájiť, pretože žalobca platil na úspešnej dražbe za predmet dražby. To, čo zaplatil, bolo rozvrhom rozdelené a následne distribuované príslušným oprávneným osobám, teda v prvom rade záložnému veriteľovi, a to OTP Banke, a. s.. Právny zástupca žalovanej ďalej uviedol, že žalobca veľmi dobre vedel, že v čase, keď prebiehalo konanie o neplatnosť dražby, nakoľko bol účastníkom aj tohto konania, on sám byt previedol manželom P., to znamená, že žalobca vedel a mal vedieť a najneskôr to vedel vtedy, keď mu bolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach o tom, že je právoplatne skončené konanie o neplatnosť dražby a táto dražba bola vyhlásená za neplatnú, čo žalobca vo svojej žalobe aj sám potvrdil, že sa o tejto skutočnosti dozvedel 04.06.2014, kedy mu bolo doručené toto rozhodnutie KS v Košiciach. Podľa názoru právneho zástupcu žalovanej, premlčanie začalo plynúť dňa 05.06.2014 a poukázal na ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka, kde 2 ročná subjektívna lehota začala plynúť 05.06.2014 a k premlčaniu došlo 05.06.2016.

12. Na pojednávaní konanom dňa 28.01.2020, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že trvajú na podanej žalobe a ďalej uviedla, že nie je sporná skutočnosť, že dražba bola vykonaná a právoplatným rozsudkom táto dražba bola určená za neplatnú, čo je preukázané aj zo súdneho spisu sp. zn. 9C/54/2011, ktoré konanie bolo vedené na tunajšom súde. Ďalej uviedla, že čo sa týka preukázania žalovanej sumy, tak predložili súdu list z OTP Banky Slovensko, zo dňa 04.03.2011, ktorým je nesporne preukázané, že banka uviedla svoj účet a variabilný symbol, ktorý je variabilným symbolom úverovej zmluvy uzatvorenej medzi N. H. a žalovanou s tým, že zvyšná neuhradená časť úveru je vo výške 13 816,51 Eur a OTP Banka Slovensko žiada uhradiť túto sumu na účet banky, čím podľa názoru právnej zástupkyne bolo preukázané, že do dražobnej spoločnosti bola poukázaná čiastka z výpisov z účtu, čo je zrejmé aj z uvedených výpisov, kde uvedená suma bola uhradená v marci 2011, kde notársky úrad zaslal na účet N. H. sumu 13 816,51 Eur. Ďalej právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že pokiaľ ide o otázku premlčania, je toho názoru, že najneskoršie počnúc dátumom uzatvorenia kúpnej zmluvy s manželmi P., teda osobne dlžníka žalovanej, je možné pripočítať aj zodpovednosť za protiprávne konanie, pretože žalovanej muselo byť známe, že užívala a užíva neoprávnené finančné prostriedky a opätovne uviedla, že si uplatňujú nárok titulom náhrady škody a poukázala na ustanovenie § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

13. Na vyjadrenie právnej zástupkyne, na pojednávaní konanom dňa 28.01.2020 reagovala žalovaná podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 05.05.2020, v ktorom uviedla, že nedisponuje zmluvou o spotrebnom úvere č. 077501005SU, ktorú uzatvorila s N. H., ale zároveň uviedla, že nepopiera, ani

nikdy nepopierala existenciu tohto vzťahu, nakoľko úver bol splatený z účtu na meno Q. L., notárka, čo bolo zrealizované dňa 11.04.2011 a prostriedky boli použité z účtu č. 9278324 v sume 13 816,51 Eur a boli dňa 15.03.2011 pripísané na technický účet banky č. 9278324 pod variabilným symbolom 8726252.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami právnych zástupcov, listinnými dôkazmi, predloženými v priebehu konania a zistil nasledovný skutkový stav veci:

15. Žalobca si žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 08.06.2017 uplatňoval od žalovaného zaplatenie sumy 13 816,51 Eur titulom pôžičky pre žalovanú z dôvodu, že voči žalovanej sa viedlo konanie o dražbu bytu E. XX, F. X. G., H. I. D. E. XXXX, J. E. XX F. K. L. J. M.. Na dražbe, ktorá sa konala dňa 21.12.2010 bol predmetný byt vydražený v prospech žalobcu, kde žalovaná voči žalobcovi podala žalobu o určenie neplatnosti dražby predmetného bytu, ktoré konanie sa viedlo pred tunajším súdom pod sp. zn. 9C/54/2011. V danej veci sp. zn. 9C/54/2011 bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 9C/54/2011 z 13.05.2013 v spojení s doplňujúcim rozsudkom z 10.06.2013, kde súd prvého stupňa určil neplatnosť dražby uvedeného bytu. Vo veci rozhodoval aj Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 5Co/407/2013 zo dňa 20.03.2014, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 04.06.2014, a ktorý potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu o neplatnosti dražby.

16. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/54/2011, konajúci súd zistil, že konanie o neplatnosť dražby vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/54/2011 začalo podaním žaloby dňa 17.03.2011 a aj napriek tomu, že žalobca bol v konaní pod sp. zn. 9C/54/2011 žalovaným v 1. rade, teda nesporne vedel o takomto konaní o neplatnosti dražby, predmetný byt predal kúpnu zmluvou, uzavretou dňa 03.05.2012 manželom P.. V deň podania žaloby o neplatnosť dražby zo strany žalovanej, žalovaná uvedenú skutočnosť oznámila aj príslušnej správe katastra nehnuteľností, tak ako to vyžaduje § 21 ods. 3 Zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách.

17. Skutočnosť uvedená v predchádzajúcom odseku, že žalovaná oznámila príslušnej správe katastra nehnuteľností, skutočnosť o začatí konania o neplatnosť dražby, tak ako to vyžaduje § 21 ods. 3 Zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, má súd preukázanú aj z listinného dôkazu (č. I. 40) a to z oznámenia o začatí konania, adresované Správe katastra Trebišov, kde na prezenčnej pečiatke je uvedený dátum 17.03.2011.

18. Dňa 26.01.2019 bolo konajúcemu súdu zo strany žalovanej doručené podanie, v ktorom žalovaná uviedla, že žalobca uhrádzal cenu predmetu dražby – bytu, teda cenu dosiahnutú vydražením, nie úver, preto nie je pasívne legitimovaná v konaní a zároveň vzniesla aj námietku premlčania uplatneného nároku.

19. Na pojednávaní konanom dňa 29.01.2019 uvedenú skutočnosť potvrdil aj právny zástupca žalovanej, ktorý uviedol, že zotrváva na podanej námietke premlčania, ktorý svoje tvrdenie potvrdil aj podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 23.04.2019.

20. Na vznesenú námietku premlčania reagovala právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 19.11.2019, kde uviedla, že upravujú svoju právnu kvalifikáciu a svoj nárok si neuplatňujú titulom pôžičky, ale titulom náhrady škody. Následne na tom istom pojednávaní, ale upravila titul, ktorým si uplatňuje žalobca svoj nárok a uviedla, že si uplatňujú nárok titulom bezdôvodného obohatenia.

21. Na uvedené reagoval právny zástupca žalovanej, ktorý uviedol, že trvá na námietke premlčania a to z dôvodu, že žalobca sa o skutočnosti, že dražba bola vyhlásená za neplatnú dozvedel najneskôr dňa 04.06.2014, tak ako to sám uviedol vo svojej žalobe, kedy mu bolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/407/2013 zo dňa 20.03.2014, čo vyplýva z prezenčnej pečiatky Okresného stavebného bytového družstva Trebišov, kde je uvedený dátum 04.06.2014. Premlčanie začalo plynúť dňa 05.06.2014 a v tejto súvislosti právny zástupca žalovanej poukázal na 2 ročnú subjektívnu lehotu v zmysle ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť od 05.06.2014 a uplynula 05.06.2016 a žaloba bola podaná až v roku 2017, dňa 08.06.2017.

22. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 9C/54/2011 z 13.05.2013, konajúci súd zistil, že bola určená neplatnosť dražby konanej dňa 21.12.2010 v Salóniku reštaurácie Hotela Jalta v Michalovciach na Nám. Osloboditeľov 70, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť v k. ú. M., zapísaná na LV č. XXXX, a to

byt č. 24, vo vchode č. 25, na 5. poschodí, bytového domu so súpisným číslom XXXX, stojaceho na parcele č. 2319/8 a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v pomere 9426/290421 a pivnica č. 24, osvedčenie o vykonaní, ktoré bolo spísané do notárskej zápisnice N264/2010, Nz58074/2010, NcRIs58804/2010 P. Q. L., notárkou so sídlom v Michalovciach, S. Chalupku 18.

23. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/407/2013 zo dňa 20.03.2014, konajúci súd zistil, že Krajský súd v Košiciach potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu o neplatnosť dražby. Uvedené rozhodnutie bolo doručené Okresnému stavebnému bytovému družstvu Trebišov dňa 04.06.2014, ako to vyplýva z prezenčnej pečiatky na uvedenom rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach (č. I. 7).

24. Na základe takto vykonaného dokazovania, konajúci súd dospel k tomuto právnenému záveru:

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110), na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

27. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí sa 3 roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

28. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

29. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

30. Na námietku premlčania vznesenú žalovaným, súd pristúpil k skúmaniu, či je táto námietka dôvodná. Súd premlčanie posúdil v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

31. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe, oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať. Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania, vzhľadom k tomu, že v prípade jej oprávnenosti, takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky bezdôvodného obohatenia, škody, zostatku dlžnej sumy a podobne (viď napr. R 29/1983).

32. Zo strany žalobcu bola súdu dňa 08.06.2017 doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 13 816,51 Eur, titulom pôžičky.

Z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že žalovaná dňa 17.03.2011 podala na Okresnom súde Trebišov žalobu o neplatnosť dražby, ktoré konanie sa viedlo pod sp. zn. 9C/54/2011, ktorú skutočnosť v rovnaký deň oznámila príslušnej správe katastra nehnuteľností, tak ako to vyžaduje § 21 ods. 3 Zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, čo potvrdila aj predložením uvedenej listiny (č. I. 40).

Žalobca dňa 03.05.2012 uzavrel kúpnu zmluvu s manželmi P. na predmetný byt, t. j. 13 mesiacov potom, čo žalovaná podala na tunajšom súde žalobu o neplatnosť dražby, z čoho súdu vyplynulo, že žalobca vedel o tomto konaní, teda v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy s manželmi P. nebol dobromyseľný.

Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní, konanom dňa 29.01.2019 vzniesla námietku, že nie je pasívne legitimovaná v konaní.

Na pojednávaní konanom dňa 19.11.2019 právna zástupkyňa žalobcu predniesla zmenu právnej kvalifikácie uplatňovaného nároku, a to na základe náhrady škody v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, ale zároveň aj ako bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka.

33. V tejto súvislosti právny zástupca žalovanej na pojednávaní, konanom dňa 19.11.2019 následne vzniesol námietku premlčania nároku, a to z dôvodu, že žalobca vedel, resp. mal vedieť, a to najneskôr odvtedy, ako mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/407/2013-406 zo dňa 20.03.2014 (ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 04.06.2014, ako to vyplýva z prezenčnej pečiatky na č. I. 7 spisovej dokumentácie), že bolo právoplatne skončené konanie o neplatnosť dražby, ktorá bola vyhlásená za neplatnú a sám žalobca v žalobe potvrdil, že sa o tejto skutočnosti dozvedel 04.06.2014, kedy mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Košiciach. Súd má z taktu vykonaného dokazovania za to, že premlčacia lehota začala plynúť 05.06.2014 a subjektívna premlčacia 2 ročná lehota uplynula, to znamená, že k premlčaniu došlo 05.06.2016, nakoľko žaloba bola podaná 08.06.2017.

34. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110), na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

35. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

36. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí sa 3 roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

37. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

38. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

39. K tomuto súd ďalej uvádza, že v ustanovení § 106 Občianskeho zákonníka sa využíva kombinácia 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty a 3 ročnej objektívnej premlčacej lehoty, kde pre takýto vzťah lehôt je charakteristické, že ich plynutie je komplementárne, t. j. že okamih v ktorom mohol žalobca (oprávnený subjekt) uplatniť právo po prvýkrát, sa definuje momentom nadobudnutia subjektívnej vedomosti žalobcu (oprávnenej osoby). Od tohto okamihu začína plynúť 2 ročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde a pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu, táto začína plynúť od právnej udalosti zakladajúcej nárok žalobcu. V tomto prípade na základe uvedeného, premlčacia lehota a to ako 2 ročná subjektívna, tak aj 3 ročná objektívna, začala plynúť 05.06.2014, t. j. doručením rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/407/2013-406 zo dňa 20.03.2014 žalobcovi, ktorým Krajský súd v Košiciach potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trebišove sp. zn. 9C/54/2011, ktorým bolo určené, že dražba je neplatná. K tomuto súd ďalej uvádza, že objektívna premlčacia lehota nijakým spôsobom nepremlčuje subjektívnu lehotu a ak začiatok plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej lehoty je totožný, ako v tomto prípade 05.06.2014, právo sa premlčí už márnym uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty. Objektívna premlčacia lehota sice doplynie aj keď v tom zvyšku objektívnej premlčacej lehoty si poškodený uplatní právo na súde, napriek tomu nedokáže úspešne čeliť námietke premlčania, pretože jeho právo sa premlčalo momentom uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty (Veľké komentáre, Občiansky zákonník, C. H. Beck, strana 765).

40. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je normatívne konštruované rovnako ako premlčanie práva na náhradu škody. Tu sa taktiež uplatňuje kombinácia subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty. Počiatok plynutia 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je stanovený na okamih

získania subjektívnej vedomosti oprávneného o tom, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jeho úkor obohatil. Oba predpoklady musia byť splnené súčasne a až týmto časovým okamihom dochádza k zrodu žalobného práva oprávneného. Tu súd znova poukazuje na to, že žalobcovi bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/407/2013-406 zo dňa 20.03.2014 doručený dňa 04.06.2014 (Veľké komentáre, Občiansky zákonník, C. H. Beck, strana 765).

41. Na základe žalovaným vznesenej námietky premlčania je nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny premlčaný a v dôsledku premlčania súd nemohol žalobcovi priznať uplatnený nárok, ani jeho príslušenstvo a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

42. Na pojednávaní konanom dňa 19.11.2019 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že ako žalobca upravujú svoju právnu kvalifikáciu a svoj nárok si neuplatňujú titulom pôžičky, ale titulom náhrady škody, resp. z bezdôvodného obohatenia, a to z dôvodu, keďže žalovaná popiera, že nedošlo medzi nimi k zmluve o pôžičke, tak vznikla na strane žalobcu škoda, resp. žalovaná sa bezdôvodne obohatila a zároveň právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že zo strany žalovanej išlo o úmyselné konanie a v tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka, „že právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá a v zmysle ods. 2, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí sa 3 roky, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne tak za 10 rokov odo dňa, kedy došlo k udalosti, ktorej škoda vznikla.“ Právna zástupkyňa ďalej uviedla, že trvá na tom, že žalovaná jednoznačne úmyselným konaním zadržovala finančné prostriedky, dozvedela sa o tom, že sú to cudzie finančné prostriedky a použila ich na úhradu svojho dlhu.

43. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

44. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

45. Žalobca nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali. Pokiaľ chcel v konaní úspešne uplatniť svoje právo, mal na svoje tvrdenia, označiť aj dôkazy.

46. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia, dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

47. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

48. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

49. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

50. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania, uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

51. Uvedené ustanovenia CSP upravujú tzv. procesné bremená, resp. povinnosti, a to povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Bremeno tvrdenia spočíva v tom, že účastník, ktorý má povinnosť tvrdenia, nesie tiež zodpovednosť za to, že sa súd skutočne potrebné rozhodnú skutočnosť dozvie. Ak toto bremeno neunesie, prejavuje sa to z jeho strany negatívne na výsledku sporu. Dôkazná povinnosť je povinnosť účastníka označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností. Táto povinnosť je sprevádzaná inštitútom dôkazného bremena spočívajúceho v povinnosti dokazovať skutkové okolnosti, predpokladané právnu normou, na základe ktorej účastník uplatňuje deklarované právo. Pokiaľ sa mu to nepodarí a dôkazné bremeno neunesie, prejaví sa to v procesnej rovine, v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje toho účastníka, ktorý má v konečnej fáze procesu dokázať pravdivosť určitého tvrdenia, ktorým odôvodňuje svoj návrh, prednesený súdu. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní skutočne preukázaná.

52. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní konanom dňa 19.11.2019 zmenila právnu kvalifikáciu tak, že svoj nárok si žalobca neuplatňuje titulom pôžičky, ale titulom náhrady škody, resp. bezdôvodného obohatenia a to z dôvodu, že žalovaná túto škodu, resp. bezdôvodné obohatenie, zapríčinila svojim úmyselným konaním.

53. Súd má za to, že v tomto prípade žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, prednesené na pojednávaní konanom dňa 19.11.2019, že žalovaná v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, spôsobila škodu úmyselne a v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa úmyselne bezdôvodne obohatila, práve naopak z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že iniciátorom dobrovoľnej dražby, na základe ktorej bol predaný byt E. XX, F. X. G. H. I. D. E. XXXX J. J. E. XX F. K. L. J. M. bol práve samotný žalobca a finančné prostriedky získané dražbou boli rozdelené rozvrhom a následne distribuované príslušným oprávneným osobám, t. j. záložnému veriteľovi OTP banka, a. s. (zvyšok zo strany žalovanej nebol preukázaný), preto aj z tohto dôvodu by nebolo možné žalobe vyhovieť.

54. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súdu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

59. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení CSP a keďže bol žalovaný v konaní úspešný, súd mu priznal proti žalobcovi, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.